

En far uten rettigheter

DELTA SAMVÆR. Så skjer det igjen. Det er min tur å være sammen med barnet mitt, men mor

Kronikk

En far

Publisert: 30.jun. 2007 01:17 Oppdatert: 20.okt. 2011 02:52

Lagre a

GRIPER IKKE INN. Jeg ringer barnevernsvakten. Kvinnen jeg får snakke med, forteller at hun ikke kan hjelpe meg. De griper ikke ellers har det bra. Men skal ikke barnet være sammen med pappa også, spør jeg. Jo, men de har ingen myndighet i slike situasjoner. Jeg prøver å snakke litt med henne? Nei, vi kan ikke det, sier kvinnen. Hun forteller at hun skjønner godt min fortvilelse, og at fedre som opplever det samme som meg, at mor holder barnet tilbake.

Politi og advokat.

Kvinnen på barnevernsvakten sier så at jeg kanskje kan ringe politiet. Jeg svarer at politiet sa at jeg skulle ringe barnevernsvakten. Hun forteller at jeg har advokat, at vi har vært for retten og fått forlik som skal sikre barnet og meg samvær. Jeg må til slutt legge på. Ingenting vil skje, men jeg fikk i det minste snakke med noen, jeg fikk følelsen av at noen brydde seg om meg. Og så kan jeg si til meg selv at jeg begynner helgen jeg skulle være sammen med barnet mitt.

Lært meg triks.

Jeg har forlenget lært noen triks for at det ikke skal bli unødvendig vrient. Jeg kjøper ikke lenger kino- eller sirkusbilletter på forhånd for barnet ved siden av meg. Jeg er midt i en virkelighet hvor dagens Norge ikke innfrir det enhver borger vil definere som en grunnleggende rett til sitt eget barn.

Jeg blir bitter.

Jeg er en sterk mann, og jeg forholder meg rolig gjennom de mange vanskelige situasjoner mor påfører meg. Men det er noe som blir bittert. Jeg begynner å miste troen på at det lønner seg å følge lover og regler og holde avtaler. Mor er sint på meg, hun føler at jeg ikke gjør det hun skal såre meg der det gjør mest vondt.

Gjør hva hun vil.

Konflikten vår har vart i noen år, og mor har lært seg spillereglene: Så lenge barnet er mett og rent og går i ordentlige klær, kan hun gjøre det hun vil. Mor har fått barnet undersøkt hos psykolog, fordi hun opplever det som aggressivt. Jeg forteller psykologen om hvordan det sprudler over av ideer, som synger mens det leker, som trygg på reglene i hjemmet og både gir og tar imot kjærlighet. Men psykologen hjelper barnet direkte. Hvis mor eller far svikter, skal det svært mye til før han rapporterer til barnevernet.

Bekymringsmeldinger henlagt.

Jeg har selv vært i kontakt med barnevernet, de henla bekymringsmeldingen etter å ha snakket med mor. På et tidspunkt ville jeg gå til barnevernet, men reglene sier at de må ha tillatelse fra både mor og far først. Jeg ga dem tillatelse, mor nektet. Før trodde jeg at det var det samme lovverket. Nå vet jeg at det ikke er tilfelle. Det finnes et begrep som brukes om og om igjen: "Til barnets beste". Det er en diskusjon, argumentet som tar alle andre argumenter.

Gode og trygge rammer.

Det er jo helt åpenbart at et lite barn, som f.eks. mitt, skal ha særskilte rettigheter sammenlignet med voksne. Men hvis ikke samværet for samvær med sine barn, da blir det ikke lett å være nettopp far eller mor. Hvis en far eller mor ikke føler seg verdifull og nødvendig trygghet til gi verdier og sette grenser for sine barn? Det eksisterer i dag en instans i det offentlige Norge som skal bidra til barnevern, politi og advokater har jeg opplevd en rekke ganger at man tror at familiekontoret har flere virkemidler enn de faktisk har.

Flinke meglere, men. . .

Et familiekontor kaller mor og far inn til megling. Jeg har vært innom der og fått hjelp til å snakke med mor. Selv om møtet finner flinke. Man får lov å si mye, mens meglernes forsøker å få partene til å forstå hvor mye man har å vinne på å bli enige. Men i de meglingsattesten rett i hånden på første møte. Megleren mente at vi var for langt unna. Han sa til meg at nå var tiden inne for å få penger, at jeg burde tenke meg godt om hvorvidt jeg syntes det var verdt kostnadene.

Tilbake til start.

Hadde det bare virket, å få seg advokat og gå til retten, så hadde det vært verdt pengene man legger ut. Men den rettslig bindende Jeg er tilbake der jeg begynte. Jo da, min advokat kan antyde overfor mors advokat at hvis hun gjentatte ganger bryter avtalen nødvendigvis være en rettsrunde hvor jeg krever at omsorgen overføres meg. Det er et stort sprang, særlig når utgang samværsituasjonen. Og er mor og far allerede sinte på hverandre, kan en rettssak gjøre at bitterheten blir varig.

Instansen som mangler.

Det burde være noe midt imellom, en instans som hadde noe fra familiekontoret og noe fra barnevernet i seg. En instans hvor et stede når det stormer som verst mellom mor og far. En instans som bidrar til at samvær sikres for begge foreldrene, og at de fristende å slenge med leppa hvis en tredjeperson hørte det. Det ville være mindre fristende å svare tilbake, hvis en tredjeperson som holdt barna tilbake fra samvær hvis det var en tredjeperson der og så hva som faktisk skjedde.

Mulige maktmidler.

Man kunne til og med tenke seg at en slik instans i særlig vanskelige tilfeller kunne fått makt til å idømme dagbøter for den hverken politiker, sosionom eller jurist. Men jeg skjønner at det ikke finnes noen fullkomne løsninger, at det finnes mange situasjoner hjelp. Men det finnes også mange foreldre som ville klart å løse sine vansker, hadde de bare fått hjelp når de virkelig trengte det. For å gjøre hverandre vondt. Foreldres rett til å oppdra barn etter egne verdier uten statlig innblanding er en sentral verdi i vår kultur. Ikke lever sammen, er det omsorgspersonen, som nesten alltid er mor, som får alle rettigheter og suvereniteten. I mitt tilfelle redusert.

Er i en unntakstilstand.

Alt jeg ønsker meg er et helt vanlig liv. Jeg ønsker å ta full del i den magiske opplevelsen det er å se et barn vokse opp. Men jeg tror lenge det må vare? Er det virkelig dette som er "til barnets beste"? Vi trykker denne kronikken anonymt av hensyn til barnet som om

art

MEST LEST MENINGER

Kroppen er den nye sjelen

Religion, ånd, historie, politikk; slikt har vi mennesker alltid vært opptatt av. Nå er vi påfallende opptatt av kropp

Den norske ulveløgnen

Det skal de norske bøndene ha. Mens verdens vrede var rettet mot hvalfangerne i Lofoten, har norske bønder g

Finn oss på Facebook

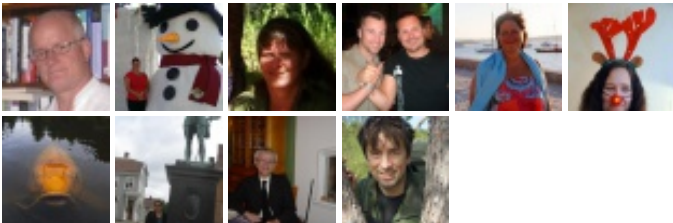

Aftenposten meninger

Liker

Du liker dette.

Du og 15 722 andre liker [Aftenposten meninger](#).

Sosial tilleggsfunksjon for Facebook

MEST KOMMENTERT SISTE DØGN

- 10:01 Den norske ulveløgnen - Aftenposten (203)
- 09:42 Siste nyttårsnatt for flyvende lykter? (15)
- 13:37 Norwegian-fly på bakken i New York, 276 venter (3)
- 10:01 Årets beste smarttelefoner (2)
- 21:06 Å forstå det som skjer (2)
- 21:33 Antibiotika, mirakelmedisinen som kan forsvinne (6)